

Caracterizarea personajului Ion din opera Ion scrisa de Liviu Rebreanu - prima parte

Personaj principal, dinamic, multidimensional, realist, exponential, eponim.

Modalitati de caracterizare:

â€” caracterizare directa: portretul facut de narator si de alte personaje; autocaracterizarea;

â€” caracterizare indirecta: prin propriile actiuni, simtiri si ganduri; prin mediul in care traieste; prin comentariul naratorial; prin nume.

Prin personajul Ion, Rebreanu pune pentru prima data in literatura noastra "problema taraneasca" dintr-o alta perspectiva, renuntand la viziunea idilizanta asupra satului si asupra taranului, pe care il prezinta in simplitatea sa complexa, fara a-i aseza in penumbra latura brutala, primitiva. In construirea personajului, autorul porneste de la obsesia statornica a taranului roman, pamantul.

"Ion Pop al Glanetasului, eroul insusi, a existat aievea si se numea aproape asa", marturiseste Rebreanu despre personajul central al operei sale. Ca in atatea alte cazuri, insa, prototipul real al unui erou fictional ramane undeva in umbra, creatia covarsind realitatea, trecand-o usor in uitare dupa ce i-a preluat seva autenticitatii.

Prin personajul Ion, Rebreanu pune pentru prima data in literatura noastra "problema taraneasca" dintr-o alta perspectiva, renuntand la viziunea idilizanta asupra satului si asupra taranului, pe care il prezinta in simplitatea sa complexa, fara a-i aseza in penumbra latura brutala, primitiva.

In construirea lui Ion, autorul porneste de la obsesia statornica a taranului roman, pamantul. Ion, fiul lui Alexandru Glanetasu, e un taran tanar, harnic, insa e sarac si in lumea sa aceste calitati nu valoreaza decat daca sunt dublate de avere. Ion traieste intr-un univers ale carui reguli si ierarhii sunt ancestrale si in care factorul decisiv este cel material.

Tanarul taran e constient de acest lucru si sufera o cumplita umilire cand Vasile Baci, om instarit, viitorul sau socru, il numeste, fleandura".

Apresiasi in sat pentru harnicia si istetimea sa (Titu Herdelea "cu Ion e mai prieten... dintre toti feciorii satului"), el intelege ca doar munca cinstita nu-l poate ajuta sa ajunga printre cei cu delnite multe si cu un cuvnt greu in sat. Nu intamplator in pasajul ce deschide romanul este infatisat Alexandru Glanetasu care statea "pe de laturi, ca un caine la usa bucatariei... dornic sa se amestece in vorba, sfiindu-se totusi sa se vare intre bogatasi".

Imaginea este parca o proiectie sumbra a viitorului lui Ion, in cazul in care el si-ar accepta statutul, insa flacaul are o structura de luptator, el este un revoltat impatimit de pamant. Acesta i-a fost "mai drag ca o mama" si pentru a-1 munci el a renuntat la scoala, ramanand alaturi de sursa adoratiei sale, vesnic mobilizat de o hotarare patimasa: "trebuie sa aiba pamant mult, trebuie".